

Barbora Miltová
Jazyková specifika v písních *flamenco*

Oponentský posudek bakalářské práce

Barbora Miltová zvolila za téma své práce okruh otázek týkajících se specifických jazykových rysů v textech písní *flamenco*. Jako řada dalších studentů měla příležitost studovat v rámci programu Erasmus v Seville, což ji jistě ovlivnilo při výběru dané tematiky a umožnilo jí načerpat nejen inspiraci, ale i potřebné bibliografické zdroje.

Bakalářskou práci rozčlenila přehledně a funkčně do tří částí, z nichž první se zabývá pojmem *flamenco*, jeho historií a základními typy. Druhé dvě jsou věnovány stěžejním jazykovým složkám zastoupeným v textech tohoto žánru: andaluské španělštině a jazyku *caló*, s doplňkem o žargonu *germania*. Zatímco u andaluské španělštiny je rozbor věnován zejména rovině fonetické a lexikální, u *caló* je pojednáno i o hledisku morfologickém. Z lingvistického hlediska jsou hodnotné sekvence, kde jsou popisované rysy doloženy na konkrétním jazykovém materiálu.

Práce má pečlivou formální úpravu (až na jednoslabičné předložky na konci řádky) a je psána kultivovaným jazykem, avšak přesto se jí nevyhnuly prohřešky proti normě. Vesměs jde o nezkušenost, interference ze španělštiny apod.: „lexikální charakteristiky“, str. 5, 11; „Evropské Unii“, str. 42; „specifika, které...“, str. 10, 56; v interpunkci – chybějící čárky u vedlejších či vložených vět, str. 20, 41, 50; nejednotnost v zakončování poznámek tečkou, např. str. 14, 15; občasná redundance zájmena „který“ (např. str. 35, 41, 54, 58).

Někdy je znatelná stylistická neobratnost ve formulační rovině („aplikovat konkrétní charakteristiky na vybraných textech“, str. 11; „exploze“ „neboli výbuch“, str. 22); „mezi jednu z nejnámennějších hypotéz... se řadí ta, kterou poskytuje“, str. 15, „nejedná se o tanec, nýbrž o jeden ze základních hudebních forem“, str. 19; „nejčastěji se rozlišuje na tři fonetické varianty“, str. 23.

V části 2.2, až na výjimky, postrádám odkazy, odkud byly teoretické údaje o jednotlivých fonetických jevech čerpány (stačil by odkaz souhrnný), na druhé straně je však poznámkový aparát až nadbytečně vysvětlující, např. v popisech způsobu artikulace, nebo předimenzován (str. 40-42).

Text je doplněn resumé ve španělském jazyce, bibliografií a řadou příloh s definicemi základních termínů používaných v práci. U některých rovněž chybí příslušný bibliografický údaj.

Náměty k obhajobě:

Patří do skupiny *español atlántico* pouze Andalusie, Kanárské ostrovy a Jižní Amerika (str. 20)?

Co je andaluská španělština z diachronního hlediska, o němž je zmínka v kap. 2.1?

Jaká je etymologie výrazu *merar* (str. 51)? Nejde o asimilovaný španělský výraz *morir*?

Barbora Miltová dokázala na základě prostudované literatury porovnat a utřídit podklady z různých pramenů a postihnout důležité aspekty vztahující se ke specifičnosti zkoumaných textů. Uchopení tématu a závěry jsou přesvědčivé. Její bakalářská práce splnila vytčený cíl, vyhovuje stanoveným požadavkům, a proto ji doporučuji k obhajobě. Navrhuji předběžné hodnocení „velmi dobře“.

PhDr. Anna Mištinová, Ph.D.

V Praze dne 2. června 2014